

Sygn. akt II K 565/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Dorosławska, sekr. sądowy Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora: Jacka Kujawskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12 grudnia 2016 r. i 12 maja 2017 r. sprawy

D. D. (1)

s. J. i E. z domu S.

ur. (...)

w W.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

III. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...)

określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy - (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art.11 §2 kk

IV. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art.11§2 kk

V. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym

w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

VI. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

VII. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

VIII. W okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

IX. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust.1 cyt. ustawy w zw. z art. 11§ 2 kk

X. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust.1 cyt. ustawy w zw. z art. 11§ 2 kk

XI. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art.11 § 2 kk

XII. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnień i rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwiłokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

XIII. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru krzyża oznaczonego symbolem (...) określonym - katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tego krzyża oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust, 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk

XIV. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru aplikacji oznaczonej symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tej aplikacji oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art.116 ust.1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art.117 ust.1 cyt. ustawy w zw. z art.11§2 kk

XV. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B.; działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru aplikacji oznaczonej symbolem (...), określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w której wzór tej aplikacji oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust.1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art.117 ust 1 cyt. ustawy w zw. z art.11§2 kk

XVI. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru aplikacji oznaczonej symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tej aplikacji oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. Z art. 11 § 2 kk

XVII. w okresie nie wcześniej niż przez 02 marca 2015 roku do 12 kwietnia 2016 roku w B. woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) D. D. (1) z/s w B., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej bez uprawnienia rozpowszechniał cudzy utwór w postaci wzoru aplikacji oznaczonej symbolem (...) określonym w katalogu reklamowym (...) oraz zwielokrotniał ten utwór w celu rozpowszechniania poprzez jego sprzedaż jako gotowego wyrobu wykonanego ze stali kwasoodpornej i oferowanie do sprzedaży za pośrednictwem

strony internetowej (...) oraz w formie katalogu reklamowego firmy (...); w którym wzór tej aplikacji oznaczył symbolem (...), czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. z/s w R.;

tj. o przestępstwo określone w art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art.11 § 2 kk

o r z e k a

1. w miejsce czynów zarzuconych w punktach od I do XVII aktu oskarżenia oskarżonego **D. D. (1)** uznaje za winnego tego, że okresie od 9 października 2015 r. do 12 kwietnia 2016 r. w B. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej bez uprawnienia utrwalił i zwielokrotnił w celu rozpowszechnienia a następnie rozpowszechnił cudze utwory w postaci akcesoriów nagrobkowych ze stali kwasoodpornej stanowiące opracowanie krzyża oraz aplikacji kwiatowej, do których prawa autorskie przysługują (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., w ten sposób, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod nazwą "(...) oferował je do sprzedaży umieszczając ich wizerunki na stronie internetowej oraz w folderze reklamowym swojej firmy pod numerami katalogowymi (...), (...), (...), (...) (...), (...), (...), (...) i (...) oraz prowadził ich produkcję i sprzedaż, czym wyczerpał dyspozycję art. 116 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 117 ust. 1 tejże Ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i wobec tak opisanego czynu na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne na okres próby 2 (dwóch) lat;

2. na podstawie art. 67 § 3 kk nakłada na oskarżonego D. D. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. kwoty 10.000 (dziesięć tysięcy) zł w terminie 3 (trzech) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

3. na podstawie art. 45 a kk w zw. z art. 44 § 1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/113/16/P na karcie 71-72v akt sprawy pod pozycjami: 3,4, od 9 do 12, 19, 24,25, 27, 32 i 34;

4. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić oskarżonemu D. D. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/113/16/P na karcie 71-72v akt sprawy pod pozycjami:1,2, od 5 do 8, od 13 do 18, od 20 do 23, 26, od 28 do 31 i 33;

5. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. kwotę 1.239,84 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

6. zasądza od oskarżonego kwotę 2.110,60 (dwa tysiące sto dziesięć złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierza mu 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Pokrzywdzona (...)Sp. z o.o. z siedzibą w R. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 26 lutego 2015 r. za numerem (...). Przedmiotem jej działalności gospodarczej pozostaje sprzedaż i obsługa rynków zbytu akcesoriów nagrobkowych, produkowanych przez założoną u schyłku lat 70. ubiegłego wieku przez J. R. (obecnie prezesa zarządu (...) Sp. z o.o.) firmę (...). Wyroby tej marki były i nadal są wykonywane m. in. na podstawie wzorów opracowanych przez J. R., a później także jego zięcia D. R. prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą (...). (...) Sp. z o.o. zaopatruje obecnie ponad 3000 zakładów kamieniarskich, co według szacunków D. R. stanowi niemal połowę rynku w Polsce. Marka (...) jest znana i ceniona w swojej branży, a jej sukces gospodarczy stanowi m. in. wynik nakładów czynionych na reklamę, czy udział w wystawach kamieniarskich. Roczny koszt działań marketingowych pochłania ok. 500 000 zł.

Dowód: informacja z KRS k. 14-15v, zeznania D. R. k. 230v- 232

umowy licencyjne k. 7-8, 9-9v

Asortyment marki (...) stanowią m. in. wykonane ze stali nierdzewnej krzyże (stojące i leżące) o różnych rozmiarach, a także aplikacje kwiatowe i wizerunki postaci kojarzonych z religią katolicką. Część oferowanych do sprzedaży krzyży ma charakter klasyczny i nie odbiega od powszechnie znanego oraz wykorzystywanego w różnych dziedzinach życia wizerunku krzyża, a część, stanowi jego autorskie, indywidualne opracowanie za sprawą specyficznego kształtu bądź charakterystycznych, niekiedy skomplikowanych zdobień.

Dowód: katalog reklamowy (...) (zielona obwoluta) k. 37 i katalog reklamowy

(...) (niebieska obwoluta) k. 39

Oskarżony D. D. (1) od 2009 r. na terenie B. prowadzi działalność gospodarczą związaną z obróbką stali nierdzewnej i kwasoodpornej. W 2012 r. rozpoczął pierwsze prace związane z produkcją akcesoriów nagrobkowych z w/w materiałów rozwijając tym samym branżę, w której od lat działała firma J. R. „ (...)”, a potem także powiązana z nią osobowo (...) Sp. z o.o. Oskarżony znał wyroby tej marki i uważał ją za lidera na rynku galanterii nagrobkowej. Przeglądał jej katalogi reklamowe, odwiedził także salon firmowy (...).

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. D. (1) k. 229-230

wypis z CEDG k. 16

D. R. systematycznie analizował rynek i poczynania konkurencyjnych firm obawiając się kopiowania produktów marki (...). Obserwował również firmę oskarżonego i śledził jej ofertę w internecie, bowiem budziła jego zastrzeżenia. Już w 2012 r., gdy D. D. (1) złożył wizytę w firmowym sklepie (...) D. R. zatelefonował niego i przestrzegł przed konsekwencjami ewentualnego kopiowania wzorów stosowanych w produkcji (...). Oskarżony najpierw się zdenerwował, ale następnego dnia telefonicznie zaproponował współpracę wyrażając zainteresowanie zakupem niektórych wyrobów marki (...). Propozycja ta nie została jednak przyjęta.

Dowód: zeznania D. R. k. 230v- 231

W ofercie firmy (...) D. D. (1), reklamującej się jako producent akcesoriów nagrobkowych ze stali kwasoodpornej, znajdował się podobny, choć znacznie węższy asortyment. Oskarżony sprzedawał wyroby własnej produkcji reklamując je na stronie internetowej oraz w katalogu firmowym, gdzie umieszczał ich wizerunki. Zdecydowana większość krzyży produkowanych przez oskarżonego, zarówno stojących, jak i leżących ma klasyczną bądź nieznacznie zmienioną formę.

Dowód: katalog reklamowy (...) k. 12-16 (k. 40), protokół oględzin k. 52-53v i k.

57,

Część produktów oskarżonego, tj. krzyże oznaczone w folderze reklamowym (...) numerami katalogowymi (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz aplikacje kwiatowe (...) i (...) (stanowiące swoje lustrzane odbicia) są niemal idealnym odwzorowaniem produktów marki (...) o symbolach (...). Wyroby obu firm różnią się wprawdzie detalami, ale w normalnym obrocie gospodarczym są trudne bądź niemożliwe do odróżnienia. Wszystkie wskazane powyżej modele krzyży produkowanych przez (...) mają indywidualny rys, wyrażający się bądź to charakterystyczną asymetrią ramion (nr (...)), bądź to wycięciem (prześwitem) w ich obrębie (nr (...)), bądź to obłym, wrzecionowatym kształtem (k. (...)). Łudząco podobne do siebie są również aplikacje w kształcie róży (prawo i lewostronnej). Pozostałe wyroby oskarżonego o numerach katalogowych (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) są wprawdzie podobne do wyrobów (...) o numerach katalogowych tej marki odpowiednio – (...), ale jednocześnie te ostatnie nie mają indywidualnego wyrazu stanowiąc jedynie klasyczny wizerunek powszechnie dostępnego i wykorzystywanego symbolu religijnego. Krzyż marki (...) o numerze (...) na tyle znacząco różni się od krzyża marki (...) o numerze (...), że oba produkty nie mogą być wzięte za ten sam wyrób. Wprawdzie można doszukać się pewnego podobieństwa w zastosowanym

rozwiązaniu technicznym polegającym na przenikaniu przez płaską powierzchnię krzyża wygiętego pręta o okrągłym przekroju, ale jednocześnie pomiędzy obydwojma wyrobami zachodzą wyraźne różnice w kształcie i formie krzyża oraz w jego postumencie. Aplikacja nawiązująca do wizerunku twarzy Chrystusa w przypadku wyrobów obu firm ewidentnie nawiązuje zaś do znanego i szeroko rozpropagowanego fresku „ Ecce Homo ” autorstwa Eliasa Garcii Martineza.

Dowód: dokumentacja fotograficzna k. 292, wnioski z oględzin dowodów rzeczowych i

wyrobów marki (...) k. 294-298, częściowo opinia rzecznika patentowego

k. 81-101, protokół przeszukania k. 45-49

Pismem z dnia 01 października 2015 r. działająca w imieniu (...) Sp. z o.o. kancelaria prawna wezwała D. D. (1) do zaprzestania naruszania praw autorskich i praw pokrewnych. W piśmie tym wskazano, że zamieszczone na stronie internetowej (...) akcesoria nagrobkowe obejmują utwory pokrzywdzonej o numerach katalogowych (wg klasyfikacji spółki) (...).

W odpowiedzi na powyższe, D. D. (1) wystosował pismo z dnia 9 października 2015 r., w którym stał na stanowisku, że wszystkie zamieszczone w katalogu (...) akcesoria nagrobkowe stanowią przejaw wyłącznie jego działalności twórczej, a działania Spółki (...) uznał za przejaw nadużycia prawa i próbę nieuczciwego ograniczenia konkurencji. Nie uznając roszczeń pokrzywdzonej zastrzegł jednak, że w celu uniknięcia nieporozumień w najbliższej przyszłości podejmie kroki mające na celu wprowadzenie zmian, które w sposób ostateczny pozwolą uniknąć ewentualnych konfliktów związanych z oferowanymi wyrobami.

Dowód: wezwanie do zaprzestania naruszeń k. 64-65, odpowiedź na wezwanie k. 66-66v

D. D. (1) ma 51 lat, legitymuje się wykształceniem średnim, jest żonaty ma dwoje dzieci pozostających na jego utrzymaniu. Prowadzi własną działalność gospodarczą deklarując z tego tytułu dochód ok. 2000 zł miesięcznie, jest współwłaścicielem domu mieszkalnego i dwóch samochodów. W przeszłości nie był karany.

Dowód: oświadczenie oskarżonego D. D. k. 229v, dane z KRK k. 122

Oskarżony D. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów utrzymując, że inspirację dla własnej produkcji akcesoriów nagrobkowych czerpał z kultury katolickiej. Potwierdził, że oglądał katalogi reklamowe spółki (...), ale nie kopiował jej produktów, zaś działania pokrzywdzonej, będącej liderem na rynku, określał jako dążenie do zapewnienia sobie reklamy. Wspierając się przygotowanym wcześniej tekstem wyjaśnił, że od autora nie wymaga się tworzenia w oderwaniu od uwarunkowań kulturowych, społecznych i artystycznych, a nawet dopuszcza się, by korzystał on z ogólnej wiedzy i umiejętności.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. D. k. 229v- 230

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne w części dotyczącej przedmiotu działalności gospodarczej prowadzonej przez obie firmy i rodzaju oferowanych przez nie wyrobów, nie były w sprawie kwestionowane i jednoznacznie wynikały z dokumentacji rejestrowej, konkurencyjnych katalogów reklamowych, a także z wypowiedzi oskarżonego i D. R. – w tym zakresie całkowicie zbieżnych. Przedmiotem kontrowersji była jedynie ocena prawna zachowania D. D. (1), prowadzącego produkcję oraz sprzedaż galanterii nagrobkowej o cechach bardziej lub mniej zbliżonych do akcesoriów tego samego rodzaju oferowanych przez (...) Sp. z o.o. Podczas gdy oskarżony widział w produktach swojej firmy przejaw wyłącznie własnej działalności twórczej, inspirowanej kulturą katolicką i wiedzą ogólnodostępną, przedstawiciel pokrzywdzonej upatrywał w nich bezprawnie utrwalonych i zwielokrotnionych dzieł, do których prawa wyłączne służyć mają Spółce (...).

W tym stanie rzeczy, kwestią kluczową dla prawnokarnej oceny zachowania D. D. (1) i zarazem pierwszą, jaka w ogóle wymagała rozstrzygnięcia, była weryfikacja cech wyrobów marki (...) pod kątem dopuszczalności uznania je za utwory będące przedmiotem prawa autorskiego, w rozumieniu art. 1 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. Nr 24, poz. 83 ze zm).

Przepis ten stanowi, iż przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). W świetle tak sformułowanej ustawowej definicji „utworu”, za jego cechą konstytutywną powszechnie uważa się kreatywny charakter, oryginalność i rys indywidualizmu twórcy, odróżniający rezultat pracy szablonowej bądź zdeterminowanej określoną funkcją od rezultatu pracy stanowiącego rozwiązanie nowatorskie i niepowtarzalne (por. Komentarz do ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, J. Barta, R. Markiewicz – red. Dom Wydawniczy ABC, Warszawa, 1995, s. 48 i n.). Spełnienia przesłanki twórczości (oryginalności i indywidualności) można doszukiwać się w doborze, układzie lub uporządkowaniu składników utworu, przy czym niejednokrotnie zwraca się uwagę na zależność, według której im z szerszą swobodą doboru i zestawienia elementów, z jakich utwór jest zbudowany mamy do czynienia, tym łatwiej doszukać się w nim znamion twórczości.

Uwagi te mają szczególne znaczenie w realiach niniejszej sprawy, bowiem obaj oskarżyciele (publiczny i posiłkowy) cech „utworu” dopatrują się w przedmiocie z natury nieskomplikowanym, o prostej konstrukcji, opartej co do zasady na poprzecznym ułożeniu dwóch podłużnych elementów, którego wizerunek funkcjonuje w powszechnym obrocie od tysięcy lat i utożsamiany jest z podstawowym symbolem kultury chrześcijańskiej. Wizerunek krzyża w jego klasycznej postaci, niezależnie od jego gabarytów, budulca, proporcji, nośnika etc. należy tym samym do tzw. domeny publicznej i nie można go w żadnym wypadku zmonopolizować. W ocenie Sądu, przedmiotem praw autorskich może być co najwyżej opracowanie krzyża, tj. taka jego adaptacja, czy przeróbka (w rozumieniu art. 2 ust. 1 Ustawy) dla potrzeb konkretnej dziedziny życia, która mimo recypowania zastanego i utrwalonego w przestrzeni publicznej kształtu, poprzez zastosowanie oryginalnych, innowacyjnych rozwiązań estetycznych, inspirowanych wyobraźnią twórcy, nada mu indywidualne piętno, przesłaniające jego pierwotną, macierzystą formę. Należy zdawać sobie sprawę, że przedmiot taki jak krzyż przeznaczony do zdobienia nagrobka nie pozostawia zbyt wiele pola do popisu. Słusznie D. R. zauważył, że „ta branża nie lubi nowości i zmian”. Stąd też, niektóre modele krzyża musi cechować znikomy, a wręcz żaden poziom twórczości, aby mogły one sprostać konserwatywnym oczekiwaniom ich nabywców. Oznacza to, że nawet praca w kompletnej izolacji od siebie wielu różnych wykonawców i tak zaowocuje zbliżonym, a nawet analogicznym rezultatem. Dla przyjęcia twórczego charakteru tego typu przedmiotu i objęcia go ochroną autorską, konieczne jest nadanie mu takich cech indywidualnych, jakie rzeczywiście wyróżnią go spośród ogromnej masy już znanych i funkcjonujących w różnych sferach życia przedmiotów tego samego rodzaju. Warto podkreślić, że krzyże to nie tylko asortyment nagrobkowy, ale także element wykorzystywany w branży jubilerskiej, motyw sztuki malarskiej, rzeźby i rękodzielnictwa, element stroju duchowieństwa, czy powszechnie spotykana ozdoba ścienna akcentująca przynależność do określonego wyznania religijnego. Trudno nawet pokusić się o wskazanie wszystkich dziedzin życia szeroko wykorzystujących wizerunek krzyża.

Z natury rzeczy zatem, podstawowym instrumentem weryfikacji zarzutów aktu oskarżenia, musiały stać się wrażenia wizualne i ocena walorów fizycznych produktów marki R., które pretendowały do miana „utworów” w rozumieniu powołanej wyżej Ustawy. Ocena ta, jako element ustaleń faktycznych nie mogła zostać oddana wyłącznie w ręce rzecznika patentowego (jak też innego biegłego), bowiem to rzeczą Sądu jest zbadać i ocenić dowody, by następnie rekonstruować na tej podstawie stan faktyczny. Stanowisko rzecznika patentowego, jako podmiotu dysponującego ogólnym doświadczeniem zawodowym w klasyfikowaniu określonych przejawów działalności ludzkiej jako utworów, znaków przemysłowych czy towarowych i porównywaniu ich cech może mieć znaczenie co najwyżej komplementarne. Żadnego znaczenia nie ma natomiast własne wyobrażenie pokrzywdzonego o twórczym charakterze swoich produktów, jak również „umowy licencyjne” zawierane pomiędzy D. R. a (...), które z analizowanego punktu widzenia nie miały znaczenia dowodowego.

Konfrontując ustawową definicję utworu z wizualnymi właściwościami wyrobów marki (...) oznaczonymi w folderach reklamowych tej firmy numerami (...) Sąd Rejonowy staje na stanowisku, że stanowią one jedynie proste, sztamkowe odtworzenie już istniejącego kształtu i w niczym nie odbiegają od przedmiotów znanych z codziennych obserwacji. Nie mają tym samym cech utworu i ich powielenie, utrwalanie, rozpowszechnianie etc. nie może być uznane za naruszenie prawa autorskiego. Wymienionych przedmiotów nie cechuje ani oryginalność, ani indywidualizm. Są one typowym odwzorowaniem przedmiotu przynależnego do dziedzictwa kulturowego i wspomnianej już domeny publicznej. Nie sposób nawet wyobrazić sobie, aby z dwóch metalowych rurek wykorzystanych do skonstruowania krzyża oznaczonego w katalogu (...) symbolem (...) mógł w ogóle powstać znacząco inny, cechujący się indywidualizmem krzyż. Produkt oznaczony nr (...) może wprawdzie uchodzić za utwór ze względu na swoje innowacyjne i oryginalne cechy, ale jednocześnie trudno zarzucić wyrobowi oskarżonemu w jego folderze numerem (...), że jest on bliźniaczo podobny do wyrobu konkurencji. Przeciwnie, oba krzyże wyraźnie się różnią i trudno je pomylić. Zdaniem Sądu, nie mają cech utworu także aplikacje oznaczone symbolami (...) bowiem zdradzają one wyraźną inspirację słynnym freskiem E.G. Martíneza „Ecce Homo”, który doczekał się niezliczonych adaptacji w formie miedziorytów, medalionów, obrazów i rzeźb. D. D. (1) miał prawo czerpać inspirację z tego samego źródła, co mogło skutkować tzw. twórczością paralelną, nie stanowiącą naruszenia praw autorskich.

Cechy utworu w powołanym wyżej rozumieniu można przypisać produktom (...) oznaczonym symbolami (...). Wszystkie mają element indywidualizujący je w kategorii krzyży i stanowiący przejaw autorskiego pomysłu na modyfikację i uatrakcyjnienie powszechnie znanego wizerunku. Jedynie zatem w tym zakresie można mówić o naruszeniu praw autorskich pokrzywdzonej.

Uporządkowanie kwestii powyższych kwestii i wskazanie, którym spośród wyrobów marki (...) w ogóle przysługuje ochrona autorska zezwala na przejście do kolejnego etapu oceny dowodów i porównanie wyrobów obu firm.

Produkty (...) o symbolach (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz aplikacje kwiatowe (...) i (...) (stanowiące swoje lustrzane odbicia) są niemal identyczne jak produkty (...) uznane powyżej za utwory. Różnią się jedynie detalami, które w warunkach normalnego obrotu nie mają większego znaczenia i nie pozwalają na identyfikację ich autora. Faktem jest, że dogłębna analiza właściwości porównywanych par produktów, zwłaszcza wykorzystanie narzędzi pomiarowych, ujawni występujące między nimi niewielkie różnice, ale w naturalnych warunkach obrotu gospodarczego aż takiej drobiazgowości trudno oczekiwać. Potencjalny nabywca nie ma również możliwości stworzonej na rozprawie – jednoczesnego porównywania wyrobów obu przedsiębiorców i doszukiwania się istniejących między nimi różnic. Jednocześnie należy stanowczo wykluczyć udział przypadku w bliźniaczym podobieństwie w/w akcesoriów, bowiem nie dotyczy ono pojedynczego wyrobu, ale całej ich grupy. Oskarżony przyznał, że zna wyroby swojej konkurentki, którą uważa za lidera w swojej branży i zapoznawał się z jej ofertą katalogową. Należy zatem przyjąć, że podejmując działalność w tej samej branży wzorował się na produkcji firmy (...) i bezceremonialnie kopiował jej wyroby. Wniosek ten wynika także z ogólnej analizy oferty (...), bowiem o ile w folderze reklamowym (...) jest bardzo dużo nowatorskich i oryginalnych rozwiązań w zakresie estetyki krzyży nagrobkowych, o tyle w katalogu firmy oskarżonego dominują formy proste i w zasadzie jedyne modyfikacje dotyczą produktów wzorowanych na wyrobach pokrzywdzonej. Jest więc oczywiste, że oskarżony wykorzystywał jedynie te pomysły, które dostępną dla siebie technologią i znacznie skromniejszym warsztatem produkcyjnym był w stanie wykonać. Także wizyta oskarżonego w salonie firmowym konkurentki ma swoją wymowę i należy ją odczytywać jako rozpoznanie gospodarcze i poszukiwanie inspiracji dla własnej produkcji. Tym samym Sąd odmówił wiary twierdzeniom D. D. (1), że tworząc asortyment swojej firmy bazował wyłącznie na własnej wyobraźni i ogólnym dorobku cywilizacyjnym. Nawet jeśli oskarżony nie od początku zdawał sobie sprawę, że rozpowszechnienie skopiowanych utworów firmy (...) pod szyldem własnej firmy stanowi naruszenie jej praw autorskich, to występując w dniu 9 października 2015 r. z pisemną odpowiedzią na wezwanie do zaprzestania naruszeń praw autorskich i praw pokrewnych oskarżony nie mógł mieć już co do tego żadnych wątpliwości. Odwołując się zatem do kryterium zdrowego rozsądku i wskazań doświadczenia życiowego należy stwierdzić, że D. D. (1) w okresie od 9 października 2015 r. do 12 kwietnia 2016 r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej bez uprawnienia utrwalil i zwielokrotnil w celu rozpowszechnienia, a następnie rozpowszechnil cudze utwory w

postaci akcesoriów nagrobkowych ze stali kwasoodpornej stanowiące opracowanie krzyża oraz aplikacji kwiatowej, do których prawa autorskie przysługiwały pokrzywdzonej spółce. Czynił to w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, umieszczając wizerunki cudzych utworów na stronie internetowej swojej firmy oraz w folderze reklamowym i oferując je do sprzedaży. Materialna motywacja oskarżonego jest więc ewidentna, podobnie jak z góry powzięty zamiar, wyrażający się w opracowaniu stałej oferty asortymentowej i ciągłym, zorganizowanym funkcjonowaniu firmy (...). Tym samym zaszła konieczność modyfikacji zarzutów postawionych w akcie oskarżenia poprzez wskazanie prawnej jedności czynu popełnionego w warunkach art. 12 kk. Z opisu czynu należało nadto wyeliminować te produkty (...), które nie podlegają ochronie autorskiej.

Tak opisany czyn podlega kumulatywnej kwalifikacji prawnej z art. 116 ust. 1 i 2 i art. 117 ust. 1 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 12 kk.

Rozpowszechnianie cudzego utworu oznacza sytuację, w której staje się on dostępny dla potencjalnie nieograniczonej liczby odbiorców, a aktywność sprawcy nie jest oparta na jakichkolwiek stosunkach prawnych z uprawnionym z tytułu praw autorskich. Propagowanie utworu za pośrednictwem sieci internetowej, czy folderów reklamowych dostępnych dla szerokiego grona klientów jest niewątpliwie jego „rozpowszechnianiem” w rozumieniu przepisu art. 116 powołanej ustawy. Czynienie tego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, opartej na produkcji i handlu wyrobami wzorowanymi na oryginalnych dziełach marki (...) jasno wskazuje na działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Czyn zabroniony określony w art. 117 Ustawy ma charakter wieloodmianowy i obejmuje czynności wykonawcze utrwalania i zwielokrotniania. Zważywszy na produkcyjny charakter działalności oskarżonego, realizacja obu czynności wykonawczych przez D. D. (1) nie może budzić wątpliwości.

Można jedynie dodać, że specyfika tzw. praw własności intelektualnej (praw na dobrach niematerialnych) wyraża się możliwości dokonywania oceny prawnej zachowania sprawcy na wielu płaszczyznach, przy czym Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych jest jedynie jedną z nich. Zachowanie oskarżonego stanowi nadto czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 w zw. z art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst, jen. Dz. U. Z 2003 r., Nr 153, poz. 2003). Przybierając postać naśladownictwa produktów było ono bowiem działaniem sprzecznym z prawem i dobrymi obyczajami zagrażającym interesowi innego przedsiębiorcy. Powołana ustawa, poza środkami natury cywilnoprawnej służącymi uprawnionemu, przewiduje także w art. 24 odpowiedzialność karną – m. in. właśnie za kopiowanie produktu, o ile tym samym zostanie wyrządzona poważna szkoda innemu przedsiębiorcy. Sąd Rejonowy nie doszukał się podstaw, aby szkodę wyrządzoną spółce (...) przez D. D. (1) lokować w tej kategorii. W żadnym wypadku nie można uznać za miarodajną w tym zakresie „Analizę finansową” przygotowaną na poparcie żądań finansowych zgłaszanych przez pokrzywdzoną. Nie można bez rażącego naruszenia zasady wyrażonej w art. 5 kpk postawić tezy, że jedynie działania oskarżonego są przyczyną spadku obrotów (...) na obszarze województwa (...), jak twierdził D. R.. On sam przyznał przecież, że firm trudniących się wyrobem akcesoriów nagrobkowych „przy okazji” innej działalności, albo wręcz metodą „garażową” czyli nieoficjalnie jest bardzo dużo i nie jest możliwa ich identyfikacja. Stanowią one bez wątpienia poważną konkurencję dla pokrzywdzonej i niesłuszne jest oczekiwanie, aby za nieuczciwość innych odpowiadał w całości oskarżony. Co prawda jest oczywiste, że (...) poniosła pewne szkody wizerunkowe i straciła część klientów, ale niewielka skala działalności D. D. (1), w tym zwłaszcza w istocie niewielka liczba bezprawnie powielonych wyrobów jakie zatrzymano u oskarżonego (ostatecznie niewiele ponad 50 sztuk) sprzeciwia się uznaniu, że szkoda poniesiona przez pokrzywdzoną jest poważana, a tym bardziej, że uzasadnione jest żądanie zasądzenia z tego tytułu kwoty 100 000 zł. Jeśli jednak spółka jest w stanie wykazać zasadność tak wybujałego roszczenia - droga cywilnoprawna pozostaje dla niej otwarta. Sąd karny jest zobligowany oprzeć się jedynie na faktach udowodnionych ponad wszelką wątpliwość i jedynie w tym zakresie stosować adekwatne sankcje prawno-karne.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu przez pryzmat elementów podmiotowo-przedmiotowych wskazanych w art. 115 § 2 kk należało dojść do wniosku, że nie jest on znaczny. Wskazuje na to już tylko prawidłowa identyfikacja konstrukcji prawnej i skali popełnionego występku, skutkująca nie tylko redukcją liczby przestępstw z siedemnastu do jednego, ale także wyeliminowanie z opisu czynu blisko połowy produktów marki (...), jako nie mających charakteru utworów autorskich. Zachowanie oskarżonego godziło wprawdzie w prawa o

charakterze majątkowym, ale trudno uznać, że akurat to dobro prawne stoi w tym samym rzędzie co np. życie i zdrowie ludzkie. Waga czynu przez samego Ustawodawcę nie jest uznawana za nadzwyczajną, bowiem jednoznacznie świadczą o tym granice ustawowego zagrożenia, toteż nie ma potrzeby, aby go demonizować i widzieć w oskarżonym poważnego przestępcę. Sposobu jego działania także nie należy oceniać zbyt surowo. Przybrał on postać oficjalnej, ponoszącej ciężary danin publicznych, rozreklamowanej i łatwej do zidentyfikowania działalności gospodarczej, co nota bene ułatwiło pokrzywdzonej dochodzenie swoich praw. Zupełnie inaczej rzecz ma się przecież z ogromną liczbą zakładów prowadzonych „po cichu”, nie wspominając już o fiskalnych konsekwencjach tego typu produkcji „garażowej”. D. D. (1) nie kierował się motywacją wymierzoną bezpośrednio w dobre imię (...) Sp. o.o., której przypisywał miano lidera na rynku akcesoriów nagrobkowych i zapewne również darzył uznaniem jej produkty. Jego bezprawne zachowanie wynikało raczej z nieuzasadnionego bagatelizowania wciąż wzrastającego znaczenia praw autorskich i nadmierna ufność pokładana w ich własną, błędną interpretację. Wprawdzie nie może być mowy o usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności podejmowanych działań, bowiem przeczy temu treść pisma oskarżonego z 9 października 2015 r. dającego jednoznaczny wyraz znajomości sfery praw autorskich, ale jednocześnie nie można zapominać, że wciąż jeszcze ma ona niszowy charakter, a samo pojęcie „utworu” objętego ochroną prawnokarną opiera się w dużej mierze na kryteriach ocennych. Oznacza to, że oskarżony działał co prawda umyślnie, ale w zamiarze ewentualnym, co łagodzi ogólny obraz popełnionego bezprawia.

W tym stanie rzeczy, wobec wiodącego stabilny tryb życia D. D. (1), nie mającego dotąd konfliktów z prawem należało zastosować instytucję probacyjną, która uzmysłowi mu naganność własnego postępowania, ale jednocześnie nie będzie stygmatyzować go jako osobę karaną. Z mocy art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk orzeczono zatem o warunkowym umorzeniu postępowania karnego na okres próby 2 lat, zapewniający wystarczająco dużo czasu, aby utrwalić doświadczenia z procesu karnego i wyeliminować na przyszłość pokusę stosowania nieuczciwej konkurencji.

Uwzględniając wiążący charakter żądania naprawienia szkody zgłoszonego przez pokrzywdzoną, na jej rzecz orzeczono środek kompensacyjny w postaci obowiązku częściowego naprawienia szkody w kwocie 10 000 zł, w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Żądanie ponad tę kwotę nie znalazło dostatecznego wsparcia w materiale dowodowym i pozostawało rażąco nieadekwatne do skali przypisanego oskarżonemu występku. Żadne uzasadnione racje prawne nie przemawiały za tym, by kosztem oskarżonego rekompensować spółce (...) spadek koniunktury na jej wyroby w określonym obszarze kraju. Tym niemniej, w/w rozstrzygnięcie nie zamyka pokrzywdzonej drogi do dochodzenia dalszych roszczeń poza procesem karnym.

Na podstawie art. 45 a kk orzeczono o przepadku na rzecz Skarbu Państwa tych dowodów rzeczowych, które istotnie pochodziły z przestępstwa. Pozostałe, wobec ich zbędności dla postępowania należało zwrócić oskarżonemu, jako osobie uprawnionej, do czego obligował art. 230 § 2 kpk.

Stosowanie do brzmienia art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zasądzono poniesione przez nią wydatki, związane z ustanowieniem fachowego pełnomocnika.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do treści art. 629 kpk uwzględniając wydatki poniesione na opinię rzeczownika patentowego, uzyskanie danych z KRK, koszt przechowywania dowodów rzeczowych i ryczałt za doręczenia. Opłatę wymierzono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223), przyjmując, że jej najniższa możliwa wartość będzie w okolicznościach sprawy wystarczająca.